

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010488
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010488.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na neverejnom zasadnutí dňa 20. septembra 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného G. P. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/31/2023 zo dňa 01.08.2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. P. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 7PP/31/2023 zo dňa 01.08.2023 samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zamietla návrh odsúdeného G. P. na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/146/2018 zo dňa 02.07.2020 vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 01.08.2023 sťažnosť, ktorú do rozhodnutia krajského súdu v sťažnostnom konaní písomne nezdôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým úvahám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými

úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Sťažnostný súd považoval za potrebné doplniť, že na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splnenie ako formálnych, tak aj materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom.

Formálnymi podmienkami možno rozumieť vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody, požadovanej zákonom (§ 66 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona), t. j. vykonaním jednej polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade, ak bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania prečinu (§ 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona). Odsúdený podal návrh na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 08.06.2023, a síce po vykonaní viac než polovice trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 4 roky a 6 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/146/2018 zo dňa 02.07.2020. Vzhľadom na uvedené, aj sťažnostný súd považoval formálne zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

Pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, musí súd z hľadiska splnenia materiálnych zákonných podmienok zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, ktorou je plnenie povinností odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, možno konštatovať, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Relevantným pre posúdenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je obsah hodnotenia, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, okrem iného, že jeho správanie a vystupovanie voči personálu ústavu bolo bez nedostatkov a aktuálne nie je pracovne zaradený. Odsúdený získal 3 disciplinárne odmeny, naproti tomu disciplinárne potrestaný nebol. Napriek tomu sa však dostal do rozporu s právnymi normami platnými v podmienkach výkonu trestu tým, že sa vyhrážal ujmu na zdraví spoluodsúdenému. Uvedené previnenie sa obišlo bez disciplinárnej sankcie. Sťažnostný súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že počas výkonu trestu mu bola na základe plnenia programu zmiernená diferenciačná skupina na výstupný oddiel s miernejším režimom, na druhej strane je ale potrebné konštatovať, že k spáchanej trestnej činnosti zaujímal len čiastočne kritický postoj, pričom svojím správaním a plnením povinností počas výkonu trestu odňatia slobody splnil podmienky na podmienkové prepustenie len čiastočne, preto hodnotiac uvedené, sťažnostný súd musel prisvedčiť záveru okresného súdu, že odsúdený prvú materiálnu podmienku nespĺnil.

Z hľadiska prijatia záveru, že od odsúdeného je možné očakávať vedenie riadneho života (druhá materiálna podmienka), je potrebné zohľadniť okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017). Okresný súd správne prihliadol na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá s poukazom na stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Hodnotiac osobu odsúdeného, okresný súd takisto správne prihliadol na kriminálnu minulosť odsúdeného, z ktorej je zrejmé, že G. P. bol doposiaľ až 9-krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť vrátane násilnej trestnej činnosti, s prevahou majetkovej trestnej činnosti. Možno preto bez najmenších pochybností konštatovať, že predošlé odsúdenia a vykonané tresty u odsúdeného nevedli k náprave, neboli pre neho dostatočným ponaučením, pričom do rozporu so všeobecne záväznými právnymi predpismi sa dostával opakovane a kontinuálne v priebehu života, čo svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu právnych noriem. Odsúdený vlastným pričinením nevyužil v minulosti ani dobrodenie zákona a súdu vo forme podmienkového odsúdenia, kedy v skúšobnej dobe nevedol riadny život a nepreukázal, že sa napravil a že dovtedy vykonaný podmienkový trest bol postačujúci na jeho prevýchovu a nápravu. Zohľadňujúc menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko recidívy trestnej činnosti krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie na programe zaobchádzania v podobe podmienkového prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov

trestu, a síce vytvoríť podmienky a pripraviť odsúdeného na riadne vedenie života po výkone trestu a odradiť ho od recidívy trestnej činnosti.

Aj podľa zistení krajského súdu je preto u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný, a to predovšetkým z dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prípade prognózy budúceho správania sa odsúdeného je potrebné prihliadať aj na prostredie, v ktorom sa odsúdený ocitne po podmienenom prepustení. Z hodnotenia odsúdeného ústavom sú aktuálne evidentné relatívne dobré rodinné vzťahy medzi odsúdeným a jeho sestrou a manželom, s ktorými nadviazal korešpondenčný a telefonický kontakt a využil aj možnosť video návštevy. Na strane druhej so svojim bratom udržiava len sporadický korešpondenčný a telefonický kontakt. W. či stabilita rodinných vzťahov a väzieb v širšom rodinnom prostredí známe nie sú. Krajský súd však musí konštatovať, že ani prípadné dobré rodinné vzťahy samej osebe nedávajú záruku za ďalšie správanie sa odsúdeného, jeho nápravu a vedenie riadneho života. Je potrebné zdôrazniť, že vzájomné sociálne väzby medzi odsúdeným a jeho rodinou ho doposiaľ žiadnym spôsobom neodradili od páchania druhovo pestrej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu preto ani zistené rodinné vzťahy nedávajú záruku za vzorné a spoločensky konformné budúce správanie sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu na slobodu.

V závere sťažnostný súd uvádza, že okresný súd v prejednávanej veci správne prihliadol na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžaduje prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu.

Keďže v súčasnosti nie je možné vysloviť reálny predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ďalší výkon trestu odňatia slobody je u neho dôvodný.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaním ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.